

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **I. N.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 października 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II Ka 105/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 177/17,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II Ka 105/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 177/17, do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego I. N. we wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia podniosła zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k., polegającego na dokonaniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu przez Sąd drugiej instancji w mocy rażąco

niesprawiedliwego wyroku Sądu pierwszej instancji w zakresie przyjętej kwalifikacji prawnej czynów przypisanych skazanemu w pkt. II i III wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie, sygn. akt II K 177/17, wydanego z naruszeniem przepisów prawa materialnego: tj. art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 106 i art. 107 § 1 k.k., wskutek wadliwego uznania, że oskarżony I. N. dopuścił się obu zarzucanych mu czynów w warunkach recydywy, pomimo braku przesłanek do przyjęcia, że popełnił on zarzucane mu czyny w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w przepisie art. 64 § 1 k.k.

Formułując wnioski w zakresie zaskarżonego orzeczenia autorka kasacji wniosła w pkt. 3 o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu drugiej instancji zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 177/17. Wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku sądu *ad quem*, obrońca skazanego uzasadniła tym, że natychmiastowe jego wykonanie nastąpi z wyłączną szkodą dla samego skazanego. Ponadto, jak dalej wywodziła wnioskodawczyni, sąd *meriti* na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył I. N. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 lipca 2008 r. do dnia 30 września 2009 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Zwróciła uwagę, że przy wyeliminowaniu z przyjętej kwalifikacji prawnej obu czynów art. 64 § 1 k.k. i nawet utrzymaniu w mocy orzeczonego wymiaru kary skazany nabędzie uprawnienia do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary, co aktualnie nie może mieć miejsca, przez wzgląd na treść art. 78 § 2 k.k.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej uwzględnienie, jak również przychylił się do wniosku o wstrzymanie wykonania wobec skazanego zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wynika z utrwalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia wysokiego prawdopodobieństwa

zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany, bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 7 września 1998 r., II KKN 262/98; 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; 8 września 2004 r., V KK 214/04; 16 lutego 2020 r., III KK 424/20).

Nie przesądzając, co oczywiste, rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji, charakter sformułowanego w niej zarzutu - adresowanego do trafności merytorycznej zapadłego orzeczenia sądu *ad quem* - wskazującego na brak rzetelności dokonanej przez Sąd drugiej instancji kontroli instancyjnej w zakresie kwalifikacji prawnej obu przypisanych skazanemu czynów, przy uwzględnieniu argumentacji zawartej w samej kasacji, jak i udzielonej na nią przez oskarżyciela publicznego pisemnej odpowiedzi, pozwala na wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku zaskarżonego kasacją. Jeżeli uwzględni się przy tym duże prawdopodobieństwo trafności argumentacji podniesionej przez obrońcę skazanego w uzasadnieniu wniosku zasadne jest stwierdzenie o możliwości poniesienia przez I. N. dolegliwości przekraczającej tę, jaką mógłby ponieść przy prawidłowej kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów, gdyż aktualnie skazany ma zamkniętą drogę do skorzystania z środków probacyjnych, które bez wątpienia kształtują korzystniej jego sytuację prawną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[K.K.]

[ms]